

Evangelí del divendres de la setmana XXXII de durant l'any: despreniment

Evangelí i comentari del divendres de la setmana XXXII de durant l'any. “Qui busqui de conservar la vida, la perdrà, però el qui la perdi, la conservarà”. Desprendre'ns de les coses que sobren no és fer un salt al buit, sinó llançar-se als braços forts del nostre Pare Déu, que vol el millor per a nosaltres.

Evangelí (Lc 17, 26-37)

Jesús digué als seus deixebles:

—Tal com va passar en els dies de Noè, passarà en els dies del Fill de l'home: menjaven i bevien, i prenien muller i marit, fins al dia mateix que Noè va entrar a l'arca. Vingué el diluvi i tots van morir. Igualment va passar en els dies de Lot: menjaven i bevien, compraven i venien, plantaven i construïen, però el dia que Lot sortí de Sodoma va ploure foc i sofre del cel i tots van morir. Així passarà també el dia que el Fill de l'home es manifesti. Aquell dia, el qui sigui al terrat i tingui les coses dintre casa, que no baixi a endur-se-les; igualment, el qui sigui al camp, que no torni enrere. Recordeu-vos de la dona de Lot. Qui busqui de conservar la vida, la perdrà, però el qui la perdi, la conservarà.

»Jo us dic que aquella nit n'hi haurà dos en un mateix llit: l'un serà pres i

l'altre deixat; n'hi haurà dues molent juntes: l'una serà presa i l'altra deixada.

Els li preguntaren:

—On serà això, Senyor?

Jesús els respongué:

—On hi ha el cadàver, s'hi apleguen els voltors.

.....

Comentari

Jesús anuncia que la vinguda del Fill de l'Home suposarà una gran commoció en l'existència de la humanitat. I perquè els oients es puguin fer una idea de l'esdeveniment, els posa l'exemple de Noè i de Lot.

Noè va ser el patriarca que va viure en temps de decadència de la

humanitat, quan la malícia era molt estesa entre els homes; tant, que la Sagrada Escriptura diu amb paraules dures que el Senyor «s'entristí i es penedí d'haver-los creat» (*Gn 6,6*), i així succeeix el diluvi universal.

Lot va ser un home que també va trobar gràcia davant el Senyor i va aconseguir salvar-se quan Sodoma i Gomorra van patir grans catàstrofes a causa dels pecats (cf. *Gn 19, 23-29*).

En ambdós casos, la Sagrada Escriptura subratlla que, fins i tot en els moments més crítics, la misericòrdia divina es fa present i dona una nova oportunitat als qui miren de correspondre als dons que reben.

Noè i Lot van haver de deixar moltes coses enrere per salvar-se de les catàstrofes. Van veure un abans i un després al voltant seu; i van haver de confiar en la mà provident del Senyor per mirar endavant, amb fe.

Noè va construir l'arca mentre res no semblava presagiar pas el diluvi que venia; Lot va fugir a una altra ciutat quan a l'entorn tot semblava estar en ordre.

A l'Evangeli, Jesús ens suggereix que necessitem una fe similar en els moments de crisi, en les situacions en què tot sembla trontollar al voltant nostre. Ens adonem que hem de prendre decisions àrdues, que probablement requeriran certs sacrificis.

És el moment de demanar llums a l'Esperit Sant, per destriar quines coses són realment importants i quines coses, en canvi, hem de deixar enrere. En les crisis, cal que descobrim allò que eren simples seguretats humanes, de les quals podem prescindir per obrir-nos a la novetat que el Senyor ens vol regalar en la nostra existència.

«Qui busqui de conservar la vida, la
perdrà, però el qui la perdi, la
conservarà» (v. 33). Desprendre'ns de
les coses que sobren no és fer un salt
al buit, sinó llançar-se als braços
forts del nostre Pare Déu, que vol el
millor per a nosaltres.

Rodolfo Valdés // Guilherme
Stecanella - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-divendres-de-la-setmana-xxxii-de-
durant-lany-despreniment/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-divendres-de-la-setmana-xxxii-de-durant-lany-despreniment/) (13/08/2025)